

iskovali kako škodo na gozdih, privzamejo finančna oblastva take može od drugod. K temu uradnemu poslu, ki ga je treba oklicati, kakor je v kateri občini navada, je privzeti tudi dva uda občinskega zastopa, da kako stvar razjasnita, kjer bi bilo treba, in poškodovancem nihče ne brani, biti pričujočim.

O kakih ugovorih poškodovancev proti komisij-skemu najdenju razloča takoj komisija.

Ko bi povernika (zaupnika) bila različnega mnenja, razloča komisije voditelj.

§ 15. Ako se ujima prigodi neposredno pred žet-vijo, tako da se je bati, da ovedujoča komisija, dasi se je škoda naznanila za časa, poljskih pridelkov, ker so bili v tem času pospravljeni, ne najde več tam, kjer so rastli, je župan (načelnik iz občinske zveze izločene graj-ščine) dolžan, takoj, privzemši dva občana in pa po dva verodostojna zemljiška posestnika iz dveh sosednjih občin, dalje povabivši udeležene zemljiške lastnike, natanko ovedeti stopnjo (mero) poškodovanega prirodnega donosa posameznih parcel ter zapisnik, ki ga je narediti o tem in ki ga podpišejo vsi navzočni, nemudoma predložiti davčnemu oblastvu prve stopnje.

V tem primeru mora ovedujoča komisija natanko preizkusiti podatke po županu sprožene ovedbe; v ta namen je moči poleg ogleda parcel, za ktere se je povedalo, da so poškodovane, gledé sledov elementarnega prigodka, ko bi bili še videti kateri, tudi ovedeti, koliko je bilo pridelka v krajih, kjer se hrani žetev.

§ 16. Poverniki in pa udje občinskega zastopa, ki se privzemó za pojasnilo pri komisij-ski ovedbi, nimajo zato, ker so se udeleževali ovedovanja škode, nikake prave do povračila. Komisijske troške odposlancev finančnega oblastva zalaga erar.

Vender ako se pri komisij-ski ovedbi pokaže, da se je škoda očitno naznanila neopravičeno, naložiti je tega krivemu naznanitelju povračilo komisij-skih troškov, oziroma razmernega deleža teh troškov.

§ 17. Na podstavi tega, kar je pokazala komisij-ska ovedba, izračuni finančno deželno oblastvo davčni iznos, ki ga je odpisati; proti njegovim razlokam je prost rekurz do finančnega ministerstva.

§ 18. Zemljarinski odpisi, ki nastanejo po tem zakonu, ne storé samo, ker izvirajo iz manjšanja za dotična davčna leta merodajne izmerne polloge, da se komu plačilo izpregleda, ampak, da se izpremeni dotična davčna dolžnost.

Torej je predpis izpraviti (na čisto deti) z ozirom na iznos, ki ga je odpisati, in ako se pri posameznih zemljiških posestnikih pokaže po plačilu, ki so ga opravili v tem času, da so preveč plačali, naj se, kar je preveč plačanega, v dobro zapiše na prihodnji davčni predpis ali pa, če se izrečno zahteva, dotičnemu vrne v gotovini.

Pri gozdnih škodah, pri katerih se davčni odpis praviloma razteza na več let, se ne vračuje v gotovini, ampak se pripisuje samo v dobro.

§ 19. Ta zakon, s katerim se razveljavlja zakon s 6. dne junija 1888. l. (drž. zak. št. 81.), stopi v veljavnost tistega dne, ko se razglasi.

§ 20. Izvršitev tega zakona je naročena finančnemu ministru.

Kmetijske raznoterosti.

Zakaj se detelja seje mej žito? Če bi se samo sejalo bi mlada detelja ne uspevala. V žitu so tla bolj vlažna, in detelja, ki se ne sme globoko sejati, lahko uspeva. Če bi bila sama sejana, bi se bila posušila.

Barvanje surovega masla. Ponarejeno surovo maslo iz tovarne ima večkrat jako lepo barvo. Tako surovo maslo je barvano. Barva se z orleanom, kateri se nareja s porabo sealnice. Zato tako surovo maslo ni čedno in ne zdravo.

Drevo, ki se jeseni usadi, se ne sme po vejah obrezovati. Če se obreže, žene sok v veje, da bi se rano zacelila. Konec temu je pa, da po zimi drevo zmrzne. Okoli usajenega drevesa je dobro pognojiti.

Poučni in zabavni del.

Krištof Kolumb.

(Zgodovinski roman. Ruski spisal E. Šreknič.)

(Dalje.)

Trinajsto poglavje.

Odkrita lokavščina.

Strah Kolumbov zastran Pinte je bil opravičen, kakor se je pokazalo. Na njej se je vedno kaj pokazilo, tako da sta jo „Santa Maria“ in „Nina“ morali naposled vleči. Vsled tega je še le osmi dan vožnje brodovje prišlo na Kanarijske otoke. Kolumb je takoj iskal druge ladije, a zaman. Treba je bilo „Pinto“ popraviti, kajti „Nina“ je tudi imela le štiriogelna jadra, namesto triogelnih. Naposled so vse uredili in brodovje jo je odrinilo.

Življenje na morju nikakor ni povzdignilo poguma mornarjem, temveč mej njimi se je vedno pogostejše kazala nezadovoljnost. Neko noč, — bilo je blizu otoka Tenerife, — je Kolumb sedel pri krmilu in gledal, kam se premiče ladija, kar zasliši na baku glasno govorjenje.

— Naposled se naše potovanje z dobrim ne konča. Kdo je še kdaj slišal o zemlji na zapadu Azorskih otokov?! — To je samo neumnost... Mi vidimo samo vodo... Peljemo se naravnost v pekel.

Govornik še ni povedal, kar je mislil, ker se je nad tenerifskim vrhom pokazala nekaka svetloba, ki je osvetlila okolico. Potem je pa zamolklo bučanje podobno grmenju motilo nočno tišino.

Praznovorni mornarji so se grozno prestrašili.

— Poglejte, — zakričali so nekateri, — iz pekla se že sveti! — Molite, za nas je prišla zadnja ura.

— In zakaj smo privolili v tako potovanje.

— Umreti bomo morali daleč od domovine!

— O, sveti Anton!